Viedenský arcibiskup Grünwidl: Povinný celibát zrušiť, ženy svätiť, laici do čela biskupskej konferencie a rodiny imigrantov do Rakúska

[illegible] dialóg , , , , ,

Viedenský arcibiskup Grünwidl, ktorý minulý rok nastúpil do tejto vysokej funkcie po dlhoročnom viedenskom arcibiskupovi Schönbornovi, sa každým dňom ukazuje byť plnohodnotnou náhradou za svojho predchodcu, ktorý sa preslávil rôznymi progresivistickými excesmi počnúc povolením spevu transsexuála Conchitu Wursta v Dóme sv. Štefana počas vianočnej omše, cez inštalácie kontroverzných skulptúr ateistického ľavicového sochára Hrdlicku tamtiež, ospevovanie moslimov v Rakúsku, medzináboženský dialóg až po tzv. balónikové omše.

Viedenský arcibiskup Grünwidl

zdroj: snímka obrazovky, youtube.com

Jeho nástupca poskytol počas víkendu rakúskej verejnoprávnej televízii Ö1 rozhovor, v ktorom sa vyjadril k mnohým kontroverzným otázkam a v tomto prvom veľkom verejnoprávnom teste svojho progresivizmu evidentne obstál na výbornú:

https://www.kathpress.at/goto/meldung/2626241/gruenwidl-rechnet-mit-priester-als-bischofskonferenz-generalsekretaer

Hneď skraja komentoval očakávanú novembrovú voľbu nového predsedu Konferencie biskupov Rakúska, ktorým sa podľa neho asi stane osoba stavu klerického, avšak arcibiskup uviedol, že jeho osobné želania sa uberajú iným smerom a že on „*podporuje otvorenie úradu pre všetky pohlavia* (?) *a pre potrebnú zmenu stanov Konferencie biskupov*“.

– No, dúfajme, že Conchita Wurst už na zozname potenciálnych kandidátov zo „*všetkých pohlaví*“ nebude, napriek tomu, že je dôverne oboznámený s Dómom sv. Štefana, lebo podľa posledných správ sa vyhlásil opäť za muža. Zlé jazyky hovoria, že transsexuálnych umelcov je už príliš veľa, už to tak nesype a preto sa vrátil k svojej pôvodnej identite.

Pokiaľ sa týka stanov konferencie, tie sú práve tou zastaranou brzdou, ktorá zabraňuje, aby sa predsedom stala žena alebo laický muž:

„*To zmeníme, ale nestane sa to rýchlo, pretože túto zmenu stanov ešte musí schváliť Rím.*“

Podľa arcibiskupa to je nielen možné, ale v niektorých krajinách je to už fakt – na čele biskupskej konferencie stojí nekňaz, laik a šéfuje biskupom. Vskutku krásne vyhliadky…

Ďalšia naliehavá otázka sa týkala svätenia žien, čo je téma, ktorá v hlavách rakúskych katolíckych feministiek víri už celé desaťročia a nedá im spávať. Aj v tejto otázke sa dali veci do pohybu:

„*Mnohé ženy sú už teraz zapojené do mnohých oblastí pastorácie, ako aj do vzdelávania a škôl, v neposlednom rade sú na vedúcich pozíciách, ako sú napríklad vedúce oddelení v arcidiecéze. Prijal som aj ženy do Biskupskej rady, ktorá je najbližším poradným orgánom biskupa a jedným z najdôležitejších orgánov.*“

Následne otvorene uviedol, žeby „*rád videl aj ďalší krok – vysvätenie žien*“. Avšak zároveň alibisticky dodal, že „*toto rozhodnutie by však muselo byť prijaté na úrovni univerzálnej Cirkvi prostredníctvom koncilu*“. V najbližšej dobe tak nevidí túto zmenu ako reálnu.

S omnoho väčším optimizmom sa však rozhovoril o ďalšej otázke, ktorá pre zmenu zamestnáva, a to už celé stáročia, predovšetkým mužskú, konkrétne klerickú časť Cirkvi bojujúcej – o otázke povinného kňazského celibátu. Arcibiskup uviedol, že v tejto otázke vidí „*väčší potenciál pre zmenu*“. Podľa jeho vyjadrenia „*pozoroval to v mnohých rozhovoroch s inými biskupmi, vrátane posledného na kurze pre novovysvätených biskupov v Ríme*“. Následne doplnil, že celibát je len „*kánonické ustanovenie, ktoré nemá **nič** spoločné s našou vierou, s pravdami viery a dogmami*“.

Na záver vyjadril v tejto otázke nádej, že celibát bude zrušený, ak sa zástancovia tejto zmeny lepšie zorganizujú:

„*Veľmi dúfam, že tí, ktorí chcú veci zmeniť, sa lepšie prepoja, aby našli silnejší hlas vo Vatikáne.*“

Rozhovor pokračoval vo výsostne progresívnom duchu, pričom témy sa preniesli z cirkevného poľa na politické. Ani tu arcibiskup nesklamal. Kritizoval vládne obmedzenia (mimochodom úplne bezzubé) proti imigrantom a uviedol, že imigrantom by malo byť povolené doviezť si za sebou do Rakúska celú rodinu. Vyjadril „*hlbokú skepsu*“ voči údajne veľmi nízkej kvóte pre zlúčenie rodín utečencov, ktorú v piatok oznámila vláda. Neverí, že „*rozdeľovanie rodín*“ (To rakúska vláda ich rozdelila? Nerozdelili sa náhodou sami a dobrovoľne?; pozn. aut.) by podporilo

integráciu. Uviedol, že je faktom, že rodiny sa integrujú ľahšie ako jednotlivci: „*Okrem toho, r odinný život je ľudské právo.*“

– No, veď si môžu toto „ľudské právo“ realizovať predsa doma. A čo sa týka integrácie: Kto chce, aby sa integrovali? Väčšina Rakúšanov samozrejme túži po tom, aby sa tieto rodiny opäť spojili – ale vo svojej domovskej krajine. Nie je potrebné, aby sa v Rakúsku integrovali a ani sa tam zdržovali.

Lenže nejaké túžby rakúskeho dezolátneho väčšinového (evidentne populisticko-extrémistického) plebsu samozrejme otca arcibiskupa príliš nezaujímajú. Namiesto deportácie imigrantov presadzuje – dialóg. Či ešte viac – „*vzdelávanie a dialóg*“. A predovšetkým hľadanie „*spoločnej reči s ľuďmi z rôznych kultúrnych prostredí a náboženských presvedčení*“. Jeho obavy sa preto netýkajú imigrantov, ale skutočnosti, že „*schopnosť spoločnosti dosahovať konsenzus a – stred – sa zmenšuje“*.

Nakoniec zaklincoval svoje progresivistické verejnoprávne extempore vyhlásením, že on aj celá rakúska biskupská konferencia sú proti zákazu nosenia moslimských šatiek – hidžábov na školách, ktorý nedávno prijala rakúska vláda:

„*Rovnako ako Konferencia biskupov sa domnievam, že plošný zákaz je nesprávny prístup, pretože porušuje právo na slobodu náboženského vyznania.“*

Čo dodať na záver? Snáď len lakonicky skonštatovať spolu s Erichom Maria Remarqueom: „*Na západnom fronte nič nové…*“

Branislav Michalka

Zdroj: Kathpress, titulný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/viedensky-arcibiskup-grunwidl-povinny-celibat-zrusit-zeny-svatit-laici-do-cela-biskupskej-konferencie-a-rodiny-imigrantov-do-rakuska/